

Р Е Ш Е Н И Е №109

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 29 март, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и седми март две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател : Стефан Станчев
Членове: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на прокурора Стоилова , като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. **№ 96** по описа за **2013** година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

А.Р.Й. *** е останал недоволен от решение № 31, постановено по н.а.х. дело № 11/2013 г. по описа на РС Радомир, с което е потвърдено наказателно постановление № 1472/12 от 17.XII.2012 г. на Началника на РУП гр. Радомир, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр. първо от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец. В касационната жалба са развити оплаквания, че решението на РС е незаконосъобразно, тъй като наказателното постановление е издадено при съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на обжалваното решение и отмяна на издаденото срещу касатора наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представител на окръжна прокуратура намира жалбата за неоснователна и изразява становище, че решението на РС трябва да се остави в сила.

Касационен състав на Административен съд Перник, като се запозна с доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена от засегнато от обжалваното съдебно решение лице в законово установен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение, постановено по н.а.х. д. № 11/2013 г. по описа на Районен съд, гр. Радомир, е потвърдено изцяло наказателно постановление НП № 1472/2012 г., издадено от началника на РУП – гр. Радомир. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Касационният състав приема, че възражението за неточности при кредитирането на гласните доказателствени средства е неоснователно, тъй като няма пряко отношение към авторството на нарушението и неговата съставомерност. От друга страна – такива възражения са правени пред въззивния съд, последният е мотивирал решението си във връзка с тези възражения и се е обосновал, защо не уважава възражението. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение, съставомерно по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, както и на това, че касаторът е отказал да изпълни нареждане на контролните полицейски органи за контрол и регулиране на движението. Като е достигнал до този правен извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалните правила, като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с нормативните разпоредби и установените безспорни обстоятелства по установяване на нарушенията е достигнал до правно обосновани фактически изводи за значимите по отношение на ангажираната административна наказателна отговорност юридически факти. Тези изводи напълно се споделят от настоящия съдебен състав. При тази преценка, съдът е разпитал свидетелите на нарушението и е изложил подробни аргументи защо кредитира техните показания, а именно предвид на тяхната непротиворечивост, като доказателствено средство за авторството и съответствие с писмените доказателства, приложени по делото. От последните е наложителен извода, че нарушението, за което е санкциониран касатора, независимо че включва само предложение първо от разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, субсумира и това по предложение второ.

Възражението на жалбоподателя по отношение действия, осъществени от полицейските служители, а именно – не са установили непосредствено и на място, че именно нарушителя управлява МПС не се подкрепя с противопоставими доказателства. Напротив, именно това, че са установили в предходен момент, че касатора е употребил алкохол, а в следващ да управлява МПС и да не се подчинява на полицейско нареждане са ги мотивирали да отидат на адреса на нарушителя, където е установено в пълен обем извършването на вменените нарушения.

Правилно в решението на РС е даден анализа на относимостта на нарушението - отказа на водача да бъде изпробван с техническо средство за управление на МПС след употреба на алкохол, както и отказа да даде кръвна проба към разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Правният извод, че двете предложения са алтернативно, а не кумулативно уредени, предвид употребата на граматическия съюз "или", е достатъчен мотив да се възприеме, че е осъществен съставът на което и да било от двете предложения на правната норма, за да бъде налице нарушение по този текст от закона. В случая е било установено, че водачът е отказал да бъде изпробван с техническо средство, което е

достатъчно за да бъде ангажирана административно-наказателната му отговорност.

При така установената по безспорен и несъмнен начин фактическа обстановка, следва да се приеме, че нарушението е било извършено от нарушителя, което по същество не се оспорва с преки доказателства, а касатора търси варианта за допуснато процесуално нарушение. Такова не се констатира в хода на проверката, извършена от настоящата инстанция по реда на чл. 218 от АПК.

Правилно въззивният съд е приел, че липсват съществени нарушения на процесуалните правила от страна на наказващия орган.

Размерът на санкциите е правилно определен от наказващия орган, към минималния размер, предвиден в закона, за извършено нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и липсват основания за изменението им. Размерът на административното наказание, наложено на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е строго установен и не може да се изменя.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 31, постановено по н.а.х. дело № 11/2013 г. по описа на Районен съд, гр. Радомир, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление НП № 1472/12 от 17.XII.2012 г. на Началника на РУП гр. Радомир.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/